

Pfv.IV.21.817/2012/4.szám

A Kúria a dr. Bernschütz Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ivanovits Andrea ügyvéd) által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal alperes ellen államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 37.P.22.165/2010. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.223/2012/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 17. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és megállapítja: az alperes azzal, hogy 2008-ban a felperes szabályszerűen előterjesztett nyomtatvány-igénylését nem iktatta és nem teljesítette, 50 %-os kártérítési felelősséggel tartozik azért a kárért, amely a felperest abból érte, hogy nem terjesztette elő az adott évben határidőben az egységes területalapú támogatás és az agrár-környezetgazdálkodási támogatás iránti igényét, ezért azok kifizetésétől elesett.

A Kúria a felperes és az alperes felülvizsgálati eljárási költségét 70.000 - 70.000 (hetvenezer-hetvenezer) forintban, míg a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték összegét 145.300 (egyszáznegyvenötezer-háromszáz) forintban állapítja meg.

Ez ellen a közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint a felperes és

ismerőse, .. a 2008-at megelőző években östermelőként rendszeresen mezőgazdasági támogatásban részesültek az alperes által elbírált kérelmeik alapján. Az alperes 2005. augusztus 10-én kelt határozataival a felperes és .. agrár-környezetgazdálkodási támogatási kérelmének a 2005. szeptember 1-től induló, ötéves időtartamra szóló támogatási időszak tekintetében, a határozatokban megjelölt földparcellák vonatkozásában helyt adott. A felperes és .. 2008-ban az Európai Mezőgazdasági Alapból finanszírozott, egységes területalapú támogatásra (SAPS), valamint agrár-környezetgazdálkodási támogatásra (AKG) irányuló kérelmet kívántak benyújtani az alpereshez. Az alperes részéről 2008. február 12-ei keltezéssel az ügyfeleknek levelet küldtek, amelyben tájékoztatást adtak arról, hogy 2008-ban a területalapú támogatási jogcímek tekintetében minden ügyfél számára megteremtik a kérelem elektronikus kitöltésének és benyújtásának lehetőségét. A levélben vázolták ennek előnyeit, illetve közölték, hogy egyéb kitöltési és benyújtási lehetőségek is nyitva állnak az ügyfelek előtt, amennyiben nem teljes egészében az elektronikus ügyintézési utat választják. Ehhez képest lehetőségként a levélben felajánlották az elektronikusan kitöltött, majd kinyomtatott kérelem falugazdász közreműködésével történő benyújtását, továbbá a tájékoztató levélhez mellékelte „Nyilatkozat”-on a papíralapú igénybejelentés megjelölését. A tájékoztatóban az „Egyéb kitöltési és benyújtási lehetőségek” alpont alatt a következőket közölték: A borítékban található „Nyilatkozaton” a „személyesen, hagyományos úton (papír alapon)” részt jelöli meg, ebben az esetben az elmúlt évekhez hasonlóan az MVH a későbbiekben biztosítja Önnek az előnyomtatott kérelemcsomagot”. A tájékoztatóban kiemelték, hogy a kérelmek kitöltése várhatóan 2008. márciusában, benyújtása azonban csak a vonatkozó FVM rendeletek megjelenése után kezdődhet, valamint felhívták a címzettek figyelmét az alperes honlapján megjelenő aktuális információkra.

A felperes és .. ezt a tájékoztatót 2008. február 28-án vették át a falugazdásztól, mindketten a hagyományos úton, papír alapon történő kérelem benyújtást jelölték meg, majd a nyomtatványt postára adták. Az ügyintézését nevükben a felperes házastársa, .. végezte. A 2008. március 3-án ajánlottan feladott küldeményt 2008. március 5-én .. aláírással és cégbélyegzővel az alperes címen átvették. A küldeményben a felperes és .. visszaküldte azt a „Nyilatkozat”-ot, amelyben kérték az előnyomtatott kérelemcsomagot részükre postai úton megküldeni. A 2008-ban benyújtott támogatási kérelmekre az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból finanszírozott egységes területalapú támogatás (SAPS) 2008. évi igénybevételével kapcsolatos szabályokat a 39/2008. (III. 29.) FVM rendelet tartalmazta, ez a jogszabály 2008. április 1-jén lépett hatályba. A jogszabály a kérelem benyújtási határidejét 2008. május 15. napjában határozta meg, illetve kivételes esetekben 2008. június 9. volt a kérelem benyújtásának jogvesztő határideje. A jogszabály

rögzítette azt, hogy a kérelmet elektronikus úton, un. ügyfélkapun keresztül vagy az MVH által közzétett 2008. évi formanyomtatványon és az ahhoz mellékelte egyedi blogtérképpel lehetett benyújtani. Ha a kérelmező a kérelmet nem ügyfélkapun keresztül nyújtotta be, a kérelmet az internetes honlapon közzétett elektronikus szolgáltatás használatával kinyomtatva, vagy a nyilatkozata alapján kapott, megszemélyesített kérelem csomag kitöltésével, papíralapon, postai úton, aláírva kellett benyújtani az alpereshez.

Az alperesnél a nyomtatványt kérő küldeményt átvették, de azt nyilvántartásba nem vették, nem iktatták. A felperes és .. nem kapott értesítést a postai küldemény érkezéséről. A felperes ügyet intéző házastársa érdemi információt nem kapott telefonon a falugazdásznál, illetve az MVH Kecskeméti Kirendeltségén sem. A felperes és .. 2008. augusztus 12-én levelet írtak az alperesnek, amelyben jelezték, hogy nem kapták meg a kérelemcsomagot és annak előbbi megküldését sürgették. A levélre nem kaptak választ, ezért így 2008. szeptember 30-án kelt levélben az MVH Bács-Kiskun Megyei Kirendeltségéhez fordultak. 2008. október 10-én kelt válaszában a kirendeltségvezető arról tájékoztatta a felperest, hogy kérelem csomag igénylésre vonatkozó bejelentés a felperes részéről nem érkezett, illetve a kérelem benyújtására nyitva álló határidő már eltelt. A válasz nem tért ki arra, hogy az MVH által 2008. március 5-én igazoltan átvett küldeménynek mi lett a sorsa.

Ezt követően a felperes és .. a jelen perben is eljáró jogi képviselőjük útján próbáltak levélben tisztázni, hogy miért nem kapták meg az előre nyomtatott kérelem csomagot, és egyben tájékoztatták az alperest, hogy emiatt elesnek a 2008. évi földalapú támogatástól, amelyre egyébként a korábbi évekhez hasonlóan jogosultak lettek volna. Az alperes 2008. december 18-án kelt válaszában arról tájékoztatta a felperest, hogy a kérelem beadására nyitva álló határidő jogvesztő jellegű volt, ezért igazolási kérelem benyújtásának vagy méltányossági alapú elbírálásnak nincs helye. Az alperes kifejtette azon álláspontját, hogy a támogatásra nem azért nem tarthatnak igényt, mert nem érkezett az alpereshez nyilatkozat a benyújtás módjára vonatkozóan, hanem azért, mert az ügyfelek semmilyen formában sem nyújtottak be kérelmet.

2009. március 10-én a kecskeméti kirendeltségen a felperes és .. jogi képviselőjének kezdeményezésére szóbeli egyeztetésre került sor. Ennek keretében a kirendeltség jogi szakreferense, .. a már ismert évi adatok alapján kiszámolta, hogy az ügyfelek milyen összegű SAPS és AKG támogatásra tarthattak volna igényt a kérelem sikeres elbírálása esetén. A kirendeltség egyebekben a panaszt nem vizsgálta meg, hanem azt továbbította az alperes központi szervéhez. A felperes és .. 2008. évre egységes területalapú támogatást nem kaptak. .. 2011. március 1-jén kelt szerződéssel a

felperesre engedményezte a perben fennálló 224.548 forint és járulékai követelését.

A felperes pontosított keresetében államigazgatási jogkörben okozott kár címén kérte az alperes kötelezését 1.452.657 forint elmaradt támogatás és törvényes mértékű kamatának megfizetésére. Előadta: az alperes megsértette a központi államigazgatási szervek iratkezelésére vonatkozó kormányrendelet szabályait, amikor a felperes és .. által feladott és az alperes által átvett nyilatkozatot nem iktatta, a további ügyintézés, így a kérelem csomag megküldését elmulasztotta, ezért a felperes és .. engedményező a 2008. évre vonatkozó támogatási kérelmét nem tudta benyújtani. A kár összegeként a 2008. évre vonatkozó elmaradt támogatás összegét jelölték meg azzal, hogy a véglegesösszegezésről a 2009. márciusi egyeztetésen az alperes közölte.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Előadta: a Ptk. 349. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek nem állnak fenn, mert a felperes a közigazgatási eljárás során a rendelkezésre álló rendes jogorvoslati lehetőségeket nem vette igénybe. Ezen túlmenően előadta: a felperes és az engedményező nem igazolták, hogy határidőben papír alapú nyomtatvány iránti igényt terjesztettek elő, illetve azt sem, hogy 2008-ben is jogosultak lettek volna támogatásra, és azt sem, hogy mely támogatásokat kívánták igénybe venni - ezáltal a kár bekövetkeztét és összegezéséről sem bizonyították. Az alperes álláspontja szerint a felperes és az engedményező felróhatóan jártak el akkor, amikor a kérelmet elmulasztották más módon előterjeszteni, nem figyelték a benyújtási határidőket és nem kellő időben kezdtek el érdeklődni ügyük állásáról. Az alperes előadta: a felperesnek és az engedményezőnek tisztában kellett azzal lennie, hogy a benyújtás határideje késő tavasszal lejár. Az alperes álláspontja szerint el nem ismert jogellenes magatartása és a felperesek állított kára között nincs okozati összefüggés, mert nem az alperes cselekménye vezetett ahhoz, hogy a felperes elmulasztotta a határidő betartását.

Az elsőfokú bíróság a keresettel egyező tartalommal marasztalta az alperest. Megállapította: a felperes igazolni tudta, hogy a nyomtatvány-igénylése 2008. március 5-én az alpereshez megérkezett. Az alperesnél a kérelmet azonban elmulasztották iktatni, érkeztetni, ezzel az alperes jogszabályi kötelezettségeket mulasztott el. Megállapította azt is, hogy a támogatásokra vonatkozó jogszabály (2007. évi XVII. törvény) alapján az alperes befogadási nyilatkozatot kellett volna küldjön az ügyfél részére, de ezt is elmulasztotta. Az első fokú ítélet kifejtette: a rendelkezésre álló peradatok mellett nem a felperest terhelte a küldemény tartalmának igazolása, hanem az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a nála eltűnt küldemény más tartalmú volt, mint

amit a felperes megjelölt. Erre nézve azonban az alperes tényelőadást sem tett, ezért az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a nyomtatványt igénylő nyilatkozatok az alpereshez megérkeztek. Az elsőfokú ítélet megállapította: az alperesnek kötelezettsége lett volna a már jelzett értesítés megküldését követően határozatot hoznia a kérelmekről, ezt azonban elmulasztotta saját ügykörén belüli ok miatt. Az első fokú ítélet megállapította azt is, hogy az alperes államigazgatási jogkörben járt el a tájékoztató levél kibocsátásakor, és intézkedési kötelezettségének elmulasztása esetében is. Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a körülményekre figyelemmel az adott ügyben az alperes mulasztása olyan kirívóan súlyosnak minősül, amelyre tekintettel az alperes felróhatósága is megállapítható. Nyilatkozat kézbesítését tanúsító tértivevény kézhezvétele után a felperesben nem merülhetett fel kétség igénybejelentésének szabályszerűségét illetően, ezért ezt követően nem volt kötelessége az eljárás más módon való kezdeményezése.

A követelésösszezszerűsége vonatkozásában az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes csak általánosságban vitatta a követelésösszezszerűségét, de nem nyilatkozott a bíróság felhívását követően határozottan arról, hogy álláspontja szerint 2008-ban a felperes és az engedményező milyen összegű támogatáshoz juthattak volna. Ez után pedig a követelésösszeget a felperes a 2009. márciusában tartott megbeszélésen részt vett MVH alkalmazott számításával egyező tartalommal terjesztette elő. Az alperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy az összezszerűség mennyiben tekinthető vitatottnak. Az elsőfokú bíróság összességében a kárfelelősség valamennyi elemének megvalósulását állapította meg, ezért a keresettel egyező tartalommal marasztalta kártérítés megfizetésében az alperest.

Az első fokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte a jogalap hiányára való hivatkozással.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította, továbbá mentesítette az alperest az elsőfokú perköltség megfizetése alól és a felperest kötelezte az együttes első- és másodfokú perköltség, valamint a feljegyzett kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére. Azt a másodfokú bíróság is megállapította, hogy a felperesnek és az engedményezőnek a mezőgazdasági támogatások nyújtásához a közigazgatási szervnél kérelmet kellett előterjesztenie és hogy választásuk szerint ezt a kérelmüket papír alapon is előterjeszthették, mégpedig a hivatal által megküldött nyomtatványcsomag postai feladása útján. Nem tette vitássá a jogerős ítélet azt, hogy a felperes és az engedményező a szükséges nyilatkozatot az alperes illetékes szervezeti egységénél

határidőben benyújtotta és azt sem, hogy az alperesi hivatal a nyomtatványcsomagot részükre postai úton nem küldte meg. Az iktatás szabályainak megszegését, a nyomtatványcsomag megküldésének elmulasztását a jogerős ítélet is jogsértőnek ítélte meg.

A jogerős ítélet ugyanakkor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jogellenes magatartás és a keresetben megjelölt kár bekövetkezése között az okozati összefüggés hiányzik. Megállapította, hogy a kérelmek benyújtásáról az alperes 55/2008. (IV. 30.) számon közleményt bocsátott ki, amelyben részletes tájékoztatást adott a kérelem benyújtásának módjairól. Kitért arra is, hogy papíralapon két módon is be lehet postai úton nyújtani a kérelmet, illetve közölte azt is, hogy szükség esetén a benyújtáshoz a falugazdászok és az agrárkamarai tanácsadók is segítséget nyújtanak, továbbá még az alperes megyei kirendeltségéhez is lehet felvilágosítás kéressel fordulni. Kiemelte a tájékoztatóból, hogy az egyértelműen rögzítette a benyújtási határidőket és a határidő jogvesztő jellegét. Ugyancsak fontosnak ítélte meg a jogerős ítélet a tájékoztatásnak azt a részét, hogy a papír alapú kérelem benyújtásához kapcsolódó kérelemcsomag elérhető az interneten, a mezőgazdasági szakigazgatási hivatalnál és az agrárkamaránál is. A jogerős ítélet hivatkozott a 2007. évi XVII. törvény 2. §-ában rögzített rendeltetésszerű joggyakorlás elvére, amely feltételezi, hogy az érintett szervek az ügyfelekkel együttműködnek, a szükséges tájékoztatást az ügyfél kérelmére megadják, a nyomtatványokkal felmerülő problémák megoldásához segítséget nyújtanak. Ebből a jogerős ítélet azt a következtetést is levonta, hogy ha az ügyfél a közleménnyel megvalósított tájékoztatás ellenére sem veszi igénybe a kérelme előterjesztéséhez nyújtott segítséget, akkor a kérelme előterjesztésének elmaradására alappal nem hivatkozhat. Nyomattékkal állapította meg a jogerős ítélet, hogy a felperes és az engedményező a jogvesztő határidőt megelőzően az arra illetékes szervektől segítséget nem kért, csak a jogvesztő határidő bekövetkezését követően érdeklődtek a kérelem tárgyában. Összességében a jogerős ítélet arra a következtetésre jutott, hogy a felperes és az engedményező már a jogvesztő határidő lejárta után kezdett érdeklődni a kérelem előterjesztésének egyéb lehetőségéről, emiatt viszont az iktatással és a nyomtatványcsomag megküldésének elmulasztásával kifejtett alperesi jogellenes magatartás, valamint a keresetben megjelölt kár bekövetkezése között megszűnt az okozati összefüggés, mert a felperes és az engedményező gondos eljárás mellett nem voltak akadályozva támogatási kérelmük határidőben történő előterjesztésében. Mindezekre figyelemmel az okozati összefüggés ilyen módon megállapított hiányára hivatkozással a felperes keresetét a másodfokú bíróság teljes egészében elutasította.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését

és az első fokú ítélettel egyező tartalmú határozat meghozatalát. Előadta: a jogerős ítélet által hivatkozott tájékoztatás is azt tartalmazta, hogy aki nem kíván élni az elektronikus kérelmezés lehetőségével, az a 2007. évi ellenőrzött SAPS adatok alapján előnyomtatott kérelemcsomagot nyújthat be. A tájékoztatás is azt tartalmazta, hogy aki kérelmezőként a falugazdásztól, vagy a kamarai tanácsadótól nem veszi át a megszemélyesített kérelemcsomagot, akkor azt részére postázzák. A felperes előadta, hogy ezek alapján a megszemélyesített kérelemcsomagot a 2007. évi adatok alapján az alperesnek el kellett volna készítenie és azt olyan határidőn belül megküldeni részére, hogy a jogvesztő határidő előtt még visszaküldhető legyen. A felperes szerint ezért nem helytálló a másodfokú ítéletnek az a része, hogy a felperesnek kellett volna érdeklődnie a kérelem előterjesztésének egyéb lehetőségeiről.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Jelezte egyidejűleg azt is, hogy a kereset összegszerűségét is vitatja.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

A felperes a keresetét az államigazgatási jogkörben okozott kár jogcímén terjesztette elő a Ptk. 349. § (1) bekezdése alapján. Ezen jogcím esetén mindenképpen szükséges a speciális előfeltételek meglétének vizsgálata. A Ptk. 349. § (1) bekezdése értelmében államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas, rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. Ebben a körben az alperes előadta, hogy a felperes a rendes jogorvoslati lehetőségeket a közigazgatási eljárás során nem vette igénybe. Ez a hivatkozás azonban nem megalapozott. Rendes jogorvoslatról csak akkor lehet beszélni, ha a jogorvoslati lehetőségről a fél tájékoztatást kapott (BH 2003/154 jogeset). A jelen esetben az alperes határozatot nem hozott, jogorvoslati tájékoztatást nem nyújtott. Ehhez képest a felperes felülvizsgálati kérelmét érdemben kell megvizsgálni.

A Ptk. 340. § (1) bekezdése értelmében a károsult a kár elhárítása, illetőleg csökkentése érdekében úgy köteles eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amely abból származott, hogy a károsult e kötelezettségének nem tett eleget. A (2) bekezdés szerint a károsult terhére esik mindazok magatartása, akinek magatartásáért felelős.

A jelen esetben az alperes egyértelműen jogellenes és felróható magatartást tanúsított, amikor a felperes szabályszerűen

előterjesztett kérelmét nem érkeztette, nem iktatta, részére az igényelt előnyomatott iratcsomagot nem küldte meg az igényléshez. Egyértelmű: a felperes oldalán azzal, hogy kérelem hiányában a támogatást nem kaphatta meg, kár (elmaradt jövedelem) keletkezett. A felperes a felróható magatartásának következményeit nem háríthatja át teljes egészében a felperesre, figyelemmel a Ptk. alapelvei között rögzített együttműködési kötelezettségre. A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 2. §-a azt tartalmazza, hogy a jogok rendeltetésszerű gyakorlása érdekében az irányítási, valamint a végrehajtási feladatokat ellátó szervek, illetve szervezetek az intézkedésben való részvételhez kapcsolódó információhoz való egyenlő hozzájutási esélyek biztosítása mellett megadják az ügyfelek részére a vonatkozó nemzeti jogszabályok és közösségi jogi aktusok, valamint egyéb rendelkezések megtartásához szükséges tájékoztatást és lehetővé teszik számukra az intézkedésekben való részvétel közösségi jogi aktusokon, nemzeti jogszabályokon és egyéb rendelkezéseken alapuló rendjének megismerését. Mindez azt jelenti, hogy többek között az alperesi szervezetre is fokozott gondossági kötelmet ír elő külön jogszabály. Az alperes magatartásának felróhatóságát a bíróság szerint nem menti önmagában a felperes által csatolt nyilvános tájékoztató közzététele, illetve adott esetben a honlap üzemeltetése és az ott közzétett nyilatkozatok tartalma sem.

Ugyanakkor a Kúria nem osztotta teljes körűen a felperes arra vonatkozó álláspontját, hogy a nyomtatványcsomag kérelmezésén kívül az együttműködés keretében a felperesnek semmilyen további teendője ne lett volna, figyelemmel arra is, hogy jogszabályi rendelkezésekből pontosan tudható volt a kérelem beadásának határideje, illetve az erre rendelkezésre álló határidő jogvesztő volta. Elvárható magatartás volt a felperestől, illetve az ügyintézővel megbízott házastársától az, hogy igazolható, dokumentálható módon érdeklődjék a kérelem benyújtásának egyéb lehetőségeiről, legalább kíséreltet tegyen a nyomtatványcsomag egyéb úton való beszerzésére.

Mindezek alapján a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a kár bekövetkezéséért a peres felek egyaránt felelősséggel tartoznak. Az alperes felelőssége a saját felróható magatartásáért teljes körűen nem zárható ki azzal, hogy az ügyfél (felperes) miért nem tanúsított aktívabb magatartást. Ugyanakkor az ügyféltől is elvárható - a jogvesztő határidő ismeretében -, hogy érdemi lépéseket tegyen a kérelem előterjesztése érdekében. A Kúria az összes körülmény mérlegelésével ezért arra a következtetésre jutott, hogy a felperes és az alperes egymás közt egyenlő arányban, 50 - 50 %-ban megállapítható felelősséggel tartozik a bekövetkezett kárért, a 2008. évre vonatkozó támogatás elmaradásáért.

A jelen esetben a rendelkezésre álló adatokból a kár összezszerűsége nem volt megállapítható, mert itt nem fix összegű támogatásról, hanem az adott körülmények változása folytán külön határozatban megállapítandó, évenként, mértékében is változó nagyságú összegről van szó. Az alperes több esetben jelezte, hogy az összezszerűség vonatkozásában tett felperesi előadást vitatja.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, a Pp. 253. § (2) bekezdés megfelelő alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva, a Pp. 213. § (3) bekezdése alapján közbenső ítéletet hozott, megállapítva a kármegosztás mellett az alperes kártérítő felelősségét. A követelés összezszerűségét illetően további bizonyítás szükséges, amelyre nézve a tárgyalást folytatni kell, ezért a Kúria a Pp. 253. § (4) bekezdésének megfelelő alkalmazásával az iratokat az elsőfokú bíróságnak küldi meg.

A közbenső ítéletre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségek összegét csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

Budapest, 2013. március 6.

Dr. Baka András sk. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád sk. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. bíró

Vné

A kiadmány hitelél:
tisztviselő